

Ohøj fra Artemis!

Fra Dover sejlede vi videre til Brighton på en enkel nat. Tidevandet og den deraf kommende strøm er nemlig så voldsom, at vi ikke helt selv kan bestemme, hvornår vi gerne vil sejle afsted.

Da vi ankom til Brighton Harbour, fik vi anvist en havneplads, som vi dog var noget skeptiske overfor: Vi vidste nemlig, at vandstanden ville falde 2m endnu, men vi havde kun 1,5m under kølen! Vi gik dermed op til havnefogeden, som prøvede at berolige os med, at vi blot ville synke en halv meters penge ned i noget mudder. Det ville der åbenbart ikke ske noget ved. Vi tjekkede dog tidevandstabellen en ekstra gang, så vi ikke ville sidde fast, når vi engang ville sejle videre.

I Brighton ligger Brighton Palace Pier, som var hele formålet med vores stop i byen. Det er nemlig et ældgammelt tivoli fra slutningen af 1800-tallet, som strækker sig 537m ude i vandet på en masse pæle. Det var helt vildt at se så gammel en jernkonstruktion, være så "nutidig". Molen indeholder et helt tivoli med en masse rutsjebaner, karruseller, spillehaller og spisesteder. Selv var vi i vandrutsjebanen (hvilket var dejligt forfriskende), spøgelseshuset (hvilket ikke fik os til at tisse i bukserne), Turbo Coasteren (som indeholdt loops og burde ende med en nakkemassage) og til sidst, brugte vi alle vores småpenge på spillemaskiner. Sidstnævnte blev vi ikke rige af, da vi selvfølgelig spillede alt det vundne op igen. Da vi ikke havde flere penge, kunne vi ikke tage verdens ældste el-tog fra 1883 hjem... Eller, det var måske fordi, at vi bare ikke havde tjekket, hvornår den kørte, men det er jo en mindre detalje. I hvert fald gik vi hele vejen tilbage til marinaen igen og var helt grydeklare, da vi kom hjem til båden.

Fra Brighton sejlede vi videre til Southampton. Vinden kom lige bagfra, og vi kunne derfor sætte vores 150 kvm spiler op. Fremad gik det! Solen stod højt og vi blev nødt til, for første gang, at smøre kroppen med solcreme og ganen med kolde drikke. Pludselig drejede vinden sig dog 180°. Til trods for, at vi godt havde set det på vejrudsigten, blev vi noget forbavset: solen forsvandt bag et skydække, det tykke sejltøj blev fundet frem og de kolde drikke blev skiftet ud med brandvarm kakao!

Da vi kom i læ af kysten, klarede vejret dog en smule op, så vi faktisk kunne nyde indsejlingen til byen.

I Southampton havde vi nøje udvalgt en ankerplads, hvor der ville være læ for alle vindretninger. Det lidt pudsige ved ankerpladsen var dog, at den lå lige op og ned ad en containerskibskaj. Så selvom vi egentlig har nok at lave ombord, så fik vi en masse tid til at gå med, at holde øje med fragtskibene: tælle containere, google størrelser og gætte på, hvornår de ville sejle afsted.

Vi tog derfor også på "safari". Ikke for at se på dyr,

men derimod for at kigge på alle de store skibe. I havnen lå der nemlig mange af de store containerskibe, men også nogle af verdens største krydstogtskibe. Normalt, når der er gæster på krydstogtskibene, vil de helst ikke have at man sejler tæt på. Nu derimod, hvor de stort set er lukket ned, kunne vi sejle hen og røre skroget. Det var ret vildt.

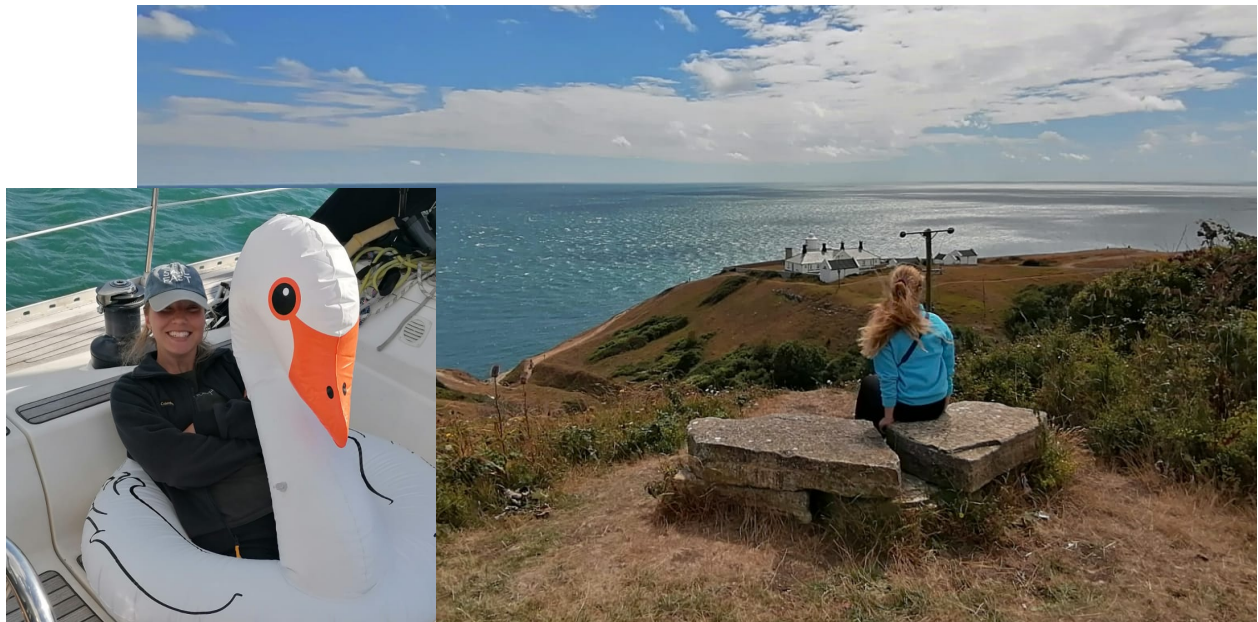
Som alle andre byer, så har Southampton også sin helt egen historie at fortælle. Det var for eksempel herfra Titanic sejlede ud på sin skæbnesvangre jomfrutur i 1912, her Supermarine flyene udvikledes og til sidst, men bestemt ikke mindst, her hvor Spitfiren blev bygget.

Som jeg fortalte sidste gang, så er Tovholderen ret så vild med Spitfirene. Derfor var han også lykkelig, da jeg fortalte ham, at der er et flyvermuseum i Southampton. Her kunne man se alle mulige slags fly, fra vidt forskellige tidsaldre. Det mest specielle ved museet var

dog, at man kunne komme helt tæt på flyene, ja, faktisk endda røre dem. Selv jeg syntes, at museet var spændende, og vi brugte derfor flere timer i selskab med flyene.

Imens vi var inde i byen, glemte vi alt om tidevand og vores jolle. Her i England skal vi nemlig være meget omhyggelige med fortøjningssteder, fordi der netop er op til 8m tidevand. Normalt fortøjrer vi derfor altid jollen til noget det flyder på vandet. Denne gang havde vi husket det, men kun med den forreste line... ikke den bagerste. Det var derfor noget af et bøvl at få den ned igen. Heldigvis var det en elastisk snor, så jollen ikke hang oppe på pælen!

Efter at vi havde ligget der i et par dage, var vejret igen i sit gunstige hjørne, så vi kunne sejle vestover. Den næste destination var byen Swanage. Her blev vi sjovt nok budt velkommen af en "swan".

Vi syntes, at det var lidt synd for den, at den drev rundt helt alene, så vi fiskede den op. Vi har derfor bogstaveligt talt fået et nyt badedyr ombord

Udover at være en velbesøgt badeby, bød Swanage også på nationalparker, historiske læringscentre og store vidder. Det vidste vi egentlig ikke, men nogle gange, så finder man de mest fantastiske steder, når man ikke ved, hvor man er på vej hen. Læringscenteret var interaktivt og placeret udendørs. Her var der en form for "sti" som fulgte os igennem jordens udvikling. Stien var lang, og hver meter svarede til tusinder af år, hvorved man langsomt kom igennem jordens dannelse, til opståen af den første simple livsform. På de sidste skridt ad stien kom man igennem dinosaurernes udryddelse, evolutionen og den første mand på månen. I forhold til så meget andet, så fylder mennesket faktisk ikke så meget i jordens historie.

Fra nationalparken gik vi op til et fyrtårn, der var placeret højt på klipperne. Udsigten var yderst dragende, især fordi, at det vand vi kiggede på, ville være starten af vores tur over Biscayen. Derude, midt ude i ingenting, ville vi sejle et par dage senere. Dog var der lige en ting vi skulle nå først, stingene i mit ben, som jeg fik ved sammenlægningen på hospitalet, skulle fjernes!

Jeg gruede bestemt ikke for det, men jeg var dog alligevel lidt bekymret; for jeg bankede den nyudklækkede sygeplejerske i backgammon flere gange lige inden stingene skulle ud. Jeg er stadig lidt usikker på, om han trak lidt ekstra i stingene med vilje, for det nev godt nok en del

Såret er dog helet fint, og jeg er nu klar til at hoppe og springe rundt på båden, når vi sejler over Biscayen.

Halløj så længe!